

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร

Development of The 2W3P Learning Activity Package with Phonics Foreign
Language Department Secondary School Level 2 Thasaeratchadapisake
School Chumphon Province

ดรรารัตน์ บุญแก้วสุข¹, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง², อัญชลี แสงอาวุธ³
Dararat Boonkaewsuk¹, Sirisawas Thongkanluang², Anchalee Sangarwut³
Corresponding Author E-mail: piineungdararat@gmail.com

Received: 2023-06-04; Revised: 2023-07-01; Accepted: 2023-07-15

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ให้มีค่าประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล ตามเกณฑ์ 75/75 และ 0.50 ขึ้นไป 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ 3) เปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 กิจกรรม มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องและเหมาะสม 4.07-4.23 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องและเหมาะสม 4.20-4.40 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก 0.58-0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.28-0.67 ค่าความเชื่อมั่น 0.93 และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก 0.84-0.97 และค่าความเชื่อมั่น 0.99 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยพบว่า

1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ มีค่าประสิทธิภาพ 85.43/90.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์และค่าดัชนีประสิทธิผล 0.79 เป็นไปตามเกณฑ์ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 27.15 คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 16.40 คะแนน 3) ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 26.30 คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 14.85 คะแนน และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 4.34 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพี, สื่อโฟนิกส์, ทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² Student in Master of Education degree, Curriculum and Instruction, Graduate school, Suratthani Rajabhat University

³ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁴ Advisor, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

⁵ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

⁶ Advisor, Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University

Abstract

The objective of this research was: 1) to develop the 2W3P learning activity package with phonics foreign language department (E_1/E_2) and the effectiveness index (E.I.) according to the criteria of 75/75 and 0.50 or more, 2) to compare academic achievement between pretest and posttest, 3) to compare the English vocabulary pronunciation skills of students between pretest and posttest, and 4) to study the satisfaction of students after using the English learning activity package. It was the one group experimental research with pretest and posttest design. The sample was the 2nd year high school student of Thasaeratchadapisake School, the 1st semester of the academic year 2022, amount 40 people. The tools used in the research were: a set of 7 English learning activities with accuracy and suitability with averages of 4.07-4.23, 7 lesson plans with accuracy and suitability with averages of 4.20-4.40: an achievement test, 30 items, with difficulty values of 0.58-0.80, discrimination power values of 0.28-0.67, and a reliability value of 0.93 and a questionnaire of student satisfaction toward learning activity package, 20 items, with discriminant power of 0.84-0.97 and a reliability value of 0.99. Data were analyzed using basic statistics, including percentage and t-test. The results showed that:

1) the English learning activity set had an efficiency of 85.43/90.50, higher than the specified criteria, and the effectiveness index value of 0.79, which meets the specified criteria, 2) the students had an average of 27.15 points posttest was higher than an average of 16.40 points pretest, with a statistical significance at the .05 level. 3) the students had an average English vocabulary pronunciation of 26.30 points posttest was higher than an average of 14.85 points pretest, with a statistical significance at the .05 level, and 4) the student's satisfaction toward learning with the English learning activity package was an average of 4.34 at the high level.

Keywords: English Vocabulary Learning Activity Set, 2W3P Learning Management, Phonics, Pronunciation Skills English Vocabulary

บทนำ

ภาษาอังกฤษในโลกปัจจุบันกลายเป็นภาษาสากลและมีบทบาทสำคัญไปทั่วโลกประกอบกับเป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่จำเป็นเพื่อใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางและถือว่าเป็นภาษากลางของโลก กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ดังนั้นได้กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 220) ซึ่งนับได้ว่าสอดคล้องกับ Finocchiaro, & Brumfit (2016: 140-153) ที่ได้เสนอว่า วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ การพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายทางการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในด้านทักษะการออกเสียงและความรู้ทางคำศัพท์คือ “ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศและบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน” การออกเสียงคำศัพท์เป็นการเริ่มเรียนภาษาเนื่องจากคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทุกภาษาและจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lewis. 2016: 5) การรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ศิริลักษณ์ สกลวิทย์. 2561: 21)

ในปัจจุบันพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากระบบเสียงของภาษาอังกฤษกับระบบเสียงของภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ประการแรกคือ เสียงที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษไม่มีในภาษาไทย (พิณทิพย์ หวยเจริญ. 2563: 67) ได้กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่เพียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคยังคงไม่เพียงพอ นอกจากนักเรียนจะไม่สามารถออกเสียงได้แล้วยังไม่รู้ความหมายของคำ ๆ นั้นอีกด้วย นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียง เนื่องจากขาดความเชื่อมโยงของตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคย หรือออกเสียงผิดส่งผลให้ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียง (เทียนมณี บุญจุน. 2558: 83) ปัญหาเรื่องความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษผิด เช่น จะพูดว่า “mile” แต่ไม่ออกเสียง /l/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ทำให้ฟังเป็น “my” หรือทำให้เกิดปัญหาด้านไวยากรณ์ เช่น จะพูดว่า “I walked home yesterday” แต่ไม่ออกเสียง “ed” ซึ่งแสดงกาล (Tense) ในอดีต จึงเป็นประโยคผิดไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ สายทองตั้ง (2562: 107) กล่าวว่า ครูผู้สอนประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่พบว่า นักเรียนไม่สามารถออกเสียงคำภาษาอังกฤษบางคำ บางครั้งอ่านไม่ออก สะกดคำไม่ได้ เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำไม่เต็มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาส่งผลต่อมาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่ตกต่ำคือ ความไม่เข้าใจในการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่สาเหตุเกิดจากการขาดความรู้คำศัพท์ (Nation Institute for Literacy. 2019: 41) ได้กล่าวว่า การขาดความรู้คำศัพท์เกิดจากการไม่มีความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยความคล่องแคล่วในการอ่านสามารถสร้างได้จากการที่ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ และสามารถแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) เพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว เมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ จากคำเป็นวลี จากวลีเป็นประโยค จากประโยคเป็นข้อความ และผู้เรียนยิ่งรู้คำศัพท์มากขึ้นก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น และการเรียนการสอนที่จะพัฒนาโดยการนำสื่อประกอบการสอนโพนิกส์มาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษ ต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงด้วย เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญของทุกภาษา การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Zimmerman. 2017: 329-339) ได้กล่าวว่า ในการสื่อสารคำศัพท์นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นปัจจัยพื้นฐานทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารอย่างเข้าใจ แต่เมื่อการสื่อสารมีความซับซ้อนมากขึ้น การรู้คำศัพท์จึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อทักษะการใช้ภาษาในทุก ๆ ด้าน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Grant (2016: 114) พบว่า การใช้สื่อโพนิกส์ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเดิม (Whole language) ซึ่งการใช้สื่อโพนิกส์จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำและการเรียนรู้คำศัพท์ รวมทั้งมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านทักษะการอ่านออกเสียงร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P ของ Brown (1994: 18-21) ได้กล่าวว่า เป็นการประยุกต์มาจากวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2561: 45) จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้สื่อประกอบในแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าสื่อโพนิกส์เหมาะสมนำมาใช้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบสองดับเบิลยูสามพีสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงคำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานการอ่านในระดับที่สูงขึ้น

จากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560-2564 พบว่า นักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศค่อนข้างสูง จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ และจาก

การศึกษาความสามารถด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษ แต่ไม่รู้จักหน่วยเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียงได้ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์ส่งผลให้นักเรียนสามารถเทียบเคียงตัวอักษรภาษาอังกฤษในการสร้างคำ (Synthetic Phonics) โดยนำหน่วยเสียงแต่ละเสียงมาผสมกันแล้วอ่านออกเสียงเป็นคำ การสอนอักษรคู่ออกเสียงเดียวกัน (Rime) เช่น ในคำว่า /mat/ และ /bat/ มีเสียง /-at/ เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน ถ้าผู้เรียนสามารถสะกดคำว่า “mat” ได้ก็จะสามารถอ่านและสะกดคำว่า bat, hat, fat, cat ได้เช่นกันโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์จะช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความสุขและสนุกสนาน อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร เพื่อพัฒนาด้านทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งการใช้สื่อโฟนิกส์ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสาร ฟังการออกเสียงคำศัพท์ และประโยคภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ส่งเสริมความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นวิธีการแก้ปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี อีกประการ คือ ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถใช้อังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ถือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร ให้มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75/75 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.50 ขึ้นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพร้อมทั้งสื่อโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนา

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องไว้ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่รวบรวมสื่อ กระบวนการและกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นของชุดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สอนจุดประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา ทำให้สามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ เป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556: 7-20) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นสื่อผสมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา หน่วยการเรียนรู้ หรือหัวเรื่องและ

วัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) คู่มือครู ซึ่งเป็นคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ในการใช้ชุดกิจกรรม 2) คู่มือนักเรียน 3) วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม 4) คำชี้แจง/เนื้อหา/กิจกรรมการสอน 5) เนื้อหาสาระและสื่อ 6) การประเมินที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังนั้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ ถือว่าเป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และเป็นสื่อที่มีความเหมาะสม ช่วยสร้างความสนใจ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และสร้างความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดระบบการใช้สื่อ ผลิตสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งมีข้อเสนอแนะการใช้สำหรับครู ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

2. การจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพี

การจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพี เป็นการพัฒนาขั้นตอน หรือกระบวนการเรียนรู้มาจากรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนซึมซับภาษาได้เอง โดยไม่ต้องใช้การสอนอย่างเป็นทางการ แต่อาศัยการจัดระบบและเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมให้เพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ความสามารถเหล่านี้ จะถูกบรรจุไว้ในความจำระยะยาว เพื่อการนำออกมาใช้ต่อไป (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2557: 31-35) โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2557: 19-34) ได้สรุปองค์ประกอบการเรียนรู้ไว้ 3 ส่วน ได้แก่ 1) การจัดสภาพแวดล้อมในรูปของการสอนภาษาธรรมชาติ 2) กระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยวุฒิของนักเรียน และ 3) การจัดการเรียนการสอนของครู จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ซึ่งเน้นให้อยู่ในกรอบสองระดับเบิ้ลยูสามพี เริ่มจาก 1) วอร์มอัพ (Warm up) ขึ้นเตรียมพร้อมก่อนเข้าบทเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อม และอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ 2) การนำเสนอ (Present) ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก 3) ฝึกฝน (Practice) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำ หรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย และเกิดความสนุกสนาน และ 5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์ คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ว่าจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วสรุปบทเรียน (Wrap up) โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุป แต่ละขั้นตอนสามารถส่งเสริมความรู้และทักษะของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

3. สื่อโฟนิกส์

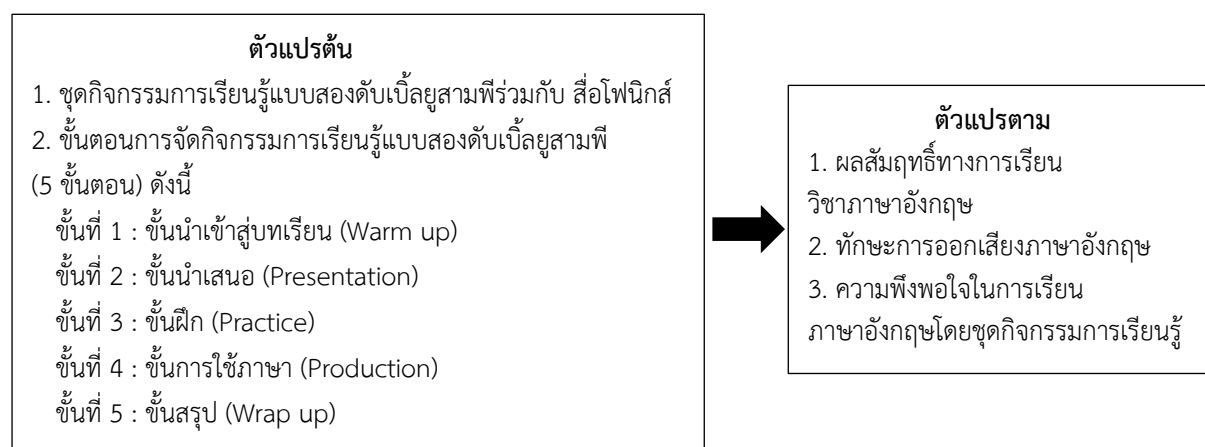
แนวทางการสอนโฟนิกส์มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นอีกปัจจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการอ่านตั้งแต่แรกเริ่มได้เป็นอย่างดี หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักการอ่านโดยใช้วิธีโฟนิกส์ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร จนกระทั่งสามารถถอดรหัสเสียง และออกเสียงเป็นคำได้ โฟนิกส์เป็นหลักการทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียง และรูปร่างของตัวอักษร เสียงและรูปร่างของตัวพยัญชนะและสระที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำ (Florida Department of Education. 2019) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีข้อดี คือ การใช้เสียงของตัวอักษร เป็นเครื่องช่วยให้รู้จักคำ ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นวิธีที่ช่วยให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังเป็นวิธีตามหลักตรรกวิทยา ในการสอนอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนกัน ถ้าเปลี่ยนเป็นพยัญชนะอื่นมาประสมก็จะออกเสียงเดียวกัน เป็นวิธีสอนที่จัดลำดับความยากง่าย และมีความสมบูรณ์ในตัว โดยคำนึงถึงส่วนเบื้องต้นของเสียง และการนำไปใช้ ซึ่งวิธีนี้ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านตัวอักษรของคำใหม่ ๆ และออกเสียง โดยผสมเสียงต่างๆ เหล่านั้น ดังนั้นถ้าผู้เรียนออกเสียงของตัวอักษรได้ถูกต้อง จะสามารถประสมคำได้ และสามารถอ่านคำได้ (Anderson and Dearborn. 1952: 205-208) จากการกล่าวถึงหลักการในการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์นั้น สามารถสรุปได้ว่า ในการใช้ประโยชน์ของวิธีโฟนิกส์อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนสามารถแบ่งแยกระหว่างความแตกต่างของเสียงตัวอักษรในแต่ละคำ โดยอาศัยการฝึกฝน ฝึกอ่าน และลงมือทำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด อ่านคำที่ไม่คุ้นเคยได้

โดยการถอดรหัสเสียงของตัวอักษรที่ปรากฏในคำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำแนกเสียงที่ได้ยิน และพยายามออกเสียงให้ตรงกับที่ได้ยิน ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการแบบโฟนิกส์จะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และยังสามารถพัฒนาไปยังการอ่านคำศัพท์ที่ยากขึ้น หรือการอ่านเป็นประโยคได้

สรุปได้ว่าการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และยังช่วยแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากครูและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเป็นการนำหลักการของการสร้างชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ เป็นกระบวนการเรียนร่วมกัน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎี และรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดลองหนึ่งกลุ่ม ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นการทดลองรูปแบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 205 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) หรือใช้ห้องเรียนเป็น 1 หน่วยในการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจากทางโรงเรียนจัดชั้นเรียนแบบคณะผู้เรียน ดังนั้นในแต่ละห้องเรียนจะมีทั้งผู้เรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำในจำนวนสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 5 ประเภท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง In the Extreme! กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองดับเบิลยูสามพีร่วมกับ

สื่อโฟนิกส์ ได้ผ่านการหาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและเหมาะสมเท่ากับ 4.07-4.23 ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 ชุดกิจกรรม และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงสามที่ร่วมกับสื่อโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน ะ 2 ชั่วโมง รวมเวลาเรียนทั้งหมด 14 ชั่วโมง แผนจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงสามที่ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) มีการประเมินด้วยการตรวจใบงาน และการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งแผนจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการหาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและเหมาะสมเท่ากับ 4.20-4.40 ดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Extreme Activities & Sports and Printing Media ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

- เรื่อง Extreme Activities & Sports and Printing Media
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /s/, /a/, /t/, /i/, /p/, /n/

ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Feelings & Emotions and Experience in the Extreme ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

- เรื่อง Feelings & Emotions and Experience in the Extreme
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /c/, /k/, /e/, /h/, /r/, /m/, /d/

ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Prediction the Future and Positive and Negative Opinion ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

- เรื่อง Prediction the Future and Positive and Negative Opinion
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /g/, /o/, /u/, /l/, /f/, /b/

ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง An Advert and Email Message ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

- เรื่อง An Advert and Email Message
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /ai/, /j/, /oa/, /ie/, /ee/, /or/

ชุดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง Writing A Blog ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

- เรื่อง Writing A Blog
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /z/, /w/, /ng/, /v/, /oo/

ชุดกิจกรรมที่ 6 เรื่อง News Advert and Blog ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

- เรื่อง News Advert and Blog
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /y/, /x/, /ch/, /sh/, /th/

ชุดกิจกรรมที่ 7 เรื่อง Extremely Spectacular ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

- เรื่อง Extremely Spectacular
- กลุ่มของเสียง มีดังนี้ /qu/, /ou/, /oi/, /ue/, /er/, /ar/

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์หามาตรฐาน/ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง In the Extreme! ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน และเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อนำผลมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างเนื้อหาและตัวชี้วัด หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข นำมาคำนวณหาค่า (IOC) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า (IOC) 0.50 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ผลการหาค่าความยากเท่ากับ 0.58-0.80 ผลการหาค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.28-0.67 และผลการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

3. แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง In the Extreme! สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีการประเมินผู้เรียน โดยการให้ออกเสียงคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปนั้น เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษรต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบัตรคำศัพท์นั้น ๆ แล้วตามด้วยการออกเสียงคำศัพท์คำดังกล่าว โดยรวมเสียงอักษรที่ปรากฏอยู่เข้าด้วยกัน ถ้าผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องจากการวัดผลแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Assessment และนักเรียนจะได้รับการประเมินดังกล่าวหลังจากที่มีการดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์เสร็จสิ้น ลงในแต่ละแผน มีเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 มีปัญหาในการออกเสียงเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ ๆ ถึงสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจได้มีการออกเสียงผิดให้ผู้ฟังสับสนบางครั้ง ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร และระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

5. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ จำนวน 20 ข้อคำถาม โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม เพื่อนำมากำหนดรูปแบบของแบบวัดความพึงพอใจ หลังจากนั้นสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ โดยสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ของชุดกิจกรรม หลังจากนั้นนำแบบวัดความพึงพอใจไปใช้กับนักเรียน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และผลการหาค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.84-0.97 และผลการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และอธิบายวิธีการศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบประเมินทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ หลังจากนั้นบันทึกผลไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test) การวิเคราะห์ข้อมูล

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2565 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนท่าชะงะรัชดาภิเษก จังหวัดชุมพร จำนวน 40 คน และบันทึกผลไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

3. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์ นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบประเมินทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียน แล้วตรวจให้คะแนนทั้งสองครั้ง เพื่อวัดทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเทียบกับเกณฑ์ บันทึกผลไว้เป็นคะแนนสอบหลังเรียน (Post-test) และให้นักเรียนทำการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์รวมทั้งหาดัชนีระหว่างเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการสอน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบญจสามพีร่วมกับสื่อโพนิกส์ (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมีค่า ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 2.1 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ได้ค่าความยากง่าย (P)
- 2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบเป็นรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
- 2.4 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
- 2.5 การหาค่าร้อยละ (Percentage)
- 2.6 การหาค่าสถิติที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนท่ามะขามระพีวิทยาคม

ผลทดลองใช้ครั้งที่ 1 การทดลองใช้รายบุคคลกับนักเรียนจำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.90/93.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.88 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.50 ขึ้นไป และได้ปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 2

ผลทดลองใช้ครั้งที่ 2 การทดลองใช้กลุ่มย่อย กับนักเรียนจำนวน 10 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.57/92.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.875 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.50 ขึ้นไป โดยได้ปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 3

ผลทดลองใช้ครั้งที่ 3 การทดลองใช้ภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 30 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.43/90.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.79 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 0.50 ขึ้นไป

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	40	16.40	1.80	28.52 **
หลังเรียน	40	27.15	1.21	

**p < .01

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 27.15 คะแนน ($\bar{X} = 27.15$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.40 คะแนน ($\bar{X} = 16.40$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพารามิเตอร์ร่วมกับสื่อโพลีกราฟ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	40	14.85	1.89	28.27 **
หลังเรียน	40	26.30	1.80	

**p < .01

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูร่วมกับสื่อโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่ากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.30 คะแนน ($\bar{X} = 26.30$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.85 คะแนน ($\bar{X} = 14.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูร่วมกับสื่อโฟนิกส์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหา	4.36	0.86	มากที่สุด
ด้านวิธีการสอน	4.22	0.93	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	1.22	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ของชุดกิจกรรม	4.50	1.10	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.34	1.02	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลสรุปการวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูร่วมกับสื่อโฟนิกส์ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ด้านประโยชน์ของชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 1.10)

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเชก จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/90.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยมีกระบวนการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบตามวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษาตามบริบทของโรงเรียน และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ชุดกิจกรรม เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเวลาและลักษณะของเนื้อหา โดยเรียงลำดับเนื้อหาในการฝึกอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปหายากและสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและยังผ่านการทดลอง (Try-out) เพื่อหาประสิทธิภาพถึง 3 ครั้ง แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับผู้เรียน ส่งผลให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์ผ่านเกณฑ์ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (2560: 54) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่มีความสำคัญกับกระบวนการออกเสียงเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบ ฝึกให้นักเรียนเรียนอ่านเขียนอย่างเป็นขั้นตอน ลำดับการสอนตามความยากง่าย และมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ ดังนั้นการออกเสียงที่ถูกต้องจึงมีประโยชน์หลายประการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารมี เขียววัดเกาะ, และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2562: 72-81) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ ผลที่ได้พบว่า 1) แผนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 60.80/60.50 2) ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แผน การ

สอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการดังกล่าวสามารถส่งเสริมการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากทักษะการอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการพูด และเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสาร

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.40 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 27.15 คะแนน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาริปีะ รักดี (2559: 42-48) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสองระดับเบิ้ลยูสามพี โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพี ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด A Little Guide นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2561: 36-41) ได้เสนอขั้นตอนสำคัญของการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) (ผู้ให้ความรู้) และ 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำ หรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนเกิดผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ ในทันทีทันใดให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในการเรียนแต่ละครั้ง กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด และการนำเสนอผลงาน 5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสองระดับเบิ้ลยูสามพีร่วมกับสื่อโฟนิกส์พบว่า นักเรียนมีทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เนื่องจากการออกเสียงมีความสำคัญและเป็นทักษะการอ่านที่จำเป็นในการเรียนรู้ เพราะหากผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ก็จะทำให้การเรียนรู้แต่ละครั้งพบปัญหาและอุปสรรคมากมาย (ชุมศักดิ์ มัธยมจันทร์. 2557: 4-9) นักวิชาการไทยกล่าวว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษหลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย และมีเสียงจำนวนหนึ่งที่คล้ายกับเสียงภาษาไทย คนไทยจึงใช้เสียงของภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษซึ่งไม่ถูกต้อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเช่นเดียวกับ พินิตพิทย์ ทวยเจริญ (2563: 67-98) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนจะรู้เพียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต้องสามารถแปลงเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ นอกจากนี้การพูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงภาษาไทยทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเพราะว่าไม่สามารถออกเสียงที่ถูกต้อง เนื่องจากคนไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจึงพูดได้ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษจะคล่องแคล่วหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ การฝึกฝน และการมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษาและการฝึกฝนการออกเสียง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ก๊กอ พิสุทธิ, และกัลยรัตน์ ชาววันดี (2561: 18) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพร สุขเกษม, นิธิดา อติภทรนันท์, และจารุณี มณีกุล (2558: 33) ได้ศึกษาเรื่องการใช้การถอดเทรกอโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมีระดับคุณภาพสูงขึ้นหลังการใช้การถอดเทรกอโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การถอดเทรกอโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การถอดเทรกอโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพร้อมทั้งสื่อโพนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพการนำเสนอลำดับของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ตลอดจนเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอการผสมเสียงของตัวอักษร เพื่อให้เกิดการอ่านในบทเรียนมีความชัดเจน ความรู้ความสัมพันธะระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ทักษะย่อยในการแยกเสียงในคำ การสะกดคำ และผสมเสียงในคำ และการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อให้เกิดการอ่าน การสะกดคำ อันจะนำไปสู่การเขียนเป็นพื้นฐานของทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดเป็นความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมเกี่ยวกับจิตใจอารมณ์ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมและประสบการณ์ของตัวบุคคล นักวิชาการไทยได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ ดังเช่น พิสุทธิ อาธิราษฎร์ (2560: 134) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะความรู้สึกนั้น ทำใหบุคคลเอาใจใส่ และอาจจะทำการบรรลุถึงความมุ่งหมายของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นในการวัดหรือประเมินประสิทธิภาพของสื่อในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อ โดยอาจจะเป็นผู้สอน หรือนักเรียนถือเป็นวิธีการหนึ่งในการวัดประสิทธิภาพของสื่อ หากนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อ จะเป็นผลทำให้นักเรียนยอมรับ และตอบสนองการเรียนด้วยความเต็มใจ โดยการสนใจการเรียน หรือการเข้าร่วมกิจกรรม ผลที่จะตามมา คือ ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุดเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษ ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสองระดับเบี่ยงเบนสามพร้อมทั้งสื่อโพนิกส์ นักเรียนมีความพึงพอใจในทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุด และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้สามารถฝึกการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านองค์ประกอบของสื่อที่ใช้ในการออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะสีสัน สวยงาม มีความโดดเด่น น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า มีนักเรียนที่มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ค่อนข้างช้าอยู่ส่วนหนึ่งจึงควรจัดให้มีการสอนเสริมหลังจากเรียนในแต่ละคาบ เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้ไม่ต่างจากเพื่อนมากจนเกินไปและในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ด้วย

1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบโพนิกส์นั้น ผู้สอนต้องมีการทบทวนเสียงที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วทุกครั้ง เพราะถ้าไม่มีการทบทวนเสียงที่ได้เรียนไปแล้วให้กับนักเรียน นักเรียนบางคนที่ยังออกเสียงไม่ได้ก็จะส่งผลต่อชั่วโมงเรียนปัจจุบัน เพราะนักเรียนจะเกิดความกดดันและไม่สนุกกับกิจกรรมที่ผู้สอนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะส่งผลต่อการเรียนในคาบเรียนต่อไป

1.3 การสอนเสียงใหม่นั้น ผู้สอนควรสอนโดยไม่รีบเร่ง เพราะถือเป็นขั้นที่สำคัญที่สุด ควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนจดจำเสียงที่ได้เรียน เช่น อาจจะมีการทำท่าประกอบเสียงเพื่อช่วยในการจดจำ และในบางกรณีมีนักเรียนบางคนที่สามารถออกเสียงดังกล่าได้แล้วก็ให้นักเรียนคนดังกล่าวไปช่วยเพื่อนที่ยังออกเสียงไม่ได้ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ อีกทั้งยังทำให้เพื่อนที่ได้รับการสอนจากเพื่อนรู้สึกผ่อนคลายยิ่งขึ้น เมื่อได้เรียนจากเพื่อนด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการใช้สื่อโพนิกส์ด้วยชุดกิจกรรมและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโพนิกส์โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ผู้สอนภาษาอังกฤษในแต่ละระดับชั้นที่จะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอนโพนิกส์แบบสร้างคำไปใช้และประยุกต์ขั้นตอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับบริบทการสอน

2.3 การฝึกประเมินค่าสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นควรนำไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านสะกดภาษาอังกฤษในระดับอื่น เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการอ่านสะกดคำได้ง่ายขึ้นในการวิจัยครั้งต่อไปนั้น ผู้วิจัยควรมีการใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบ

โพนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ เพื่อที่จะเป็นข้อพิสูจน์ที่แน่ชัดขึ้นว่าการสอนแบบโพนิกส์นั้นช่วยส่งเสริมการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ได้อย่างแท้จริงหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ก๊กอ พิสุทธิ, และกัลยรัตน์ ชาววันดี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโพนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา. สกลนคร: โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา.
- จักรพงษ์ สายทองดี. (2562). พัฒนาการของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ไตรมิตรวิทยาลัยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ. ปราจีนบุรี: ศูนย์แห่งความเป็นเลิศด้านการสอน เครือข่ายวิจัยโรงเรียนสายปัญญา.
- ชุมศักดิ์ มัชฌิมจันทร์. (2557). วิธีออกเสียงและสำเนียงภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิบูลย์การปก.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์. 5(3): 7-20.
- ชาร์ปีระ รักดี. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด A little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (ศึกษาศาสตร์). 2(5): 42-48.
- ณัฐพร สุขเกษม, นิธิดา อติภรณ์นันท, และจารุณี มณีกุล. (2558). การใช้การสอดแทรกโพนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เทียนมณี บุญจุน. (2558). สัทศาสตร์ ระบบเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปารมี เขียวัดเกาะ, และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง. (2562). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอน แบบโพนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 16(1): 72 - 81.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2563). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิสุทธิธ อาธิราชภู. (2560). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชิตการพิมพ์.
- รุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี. (2560). วิธีการสอนแบบโพนิกส์. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. (ฉบับที่ 52): 54.
- ศิริลักษณ์ สกฤตวิทย์. (2561). แบบฝึกการออกเสียงและเขียนคำเป็นภาษาที่สอง. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อม ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2561). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2557). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, H. I., & Dearborn, Water. (1952). *The Psychology of Teaching Reading*. New York: The Ronald Press. Retrieved June 8, 2023, from <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/viewFile/10404/8705/>.
- Brown, H. (1994). *Teaching by principles*. USA: Prentice Hall Regents.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (2016). *The functional-Notional Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Florida Department of Education. (2019). *FCAT 2.0 Test Item Specifications*. Retrieved January 20, 2022, from <http://www.fldoe.org/accountability/assessments/k-12-student-assessment/archive/fcat-2-0/test-items-specifications.shtml>.

- Grant, R. M. (2016). The resource-based theory of competitive advantage: implication for strategy Formula. **California Management Review**. 33(3): 114.
- Lewis, B. (2016). **General Education: Exploration**. (2nd ed.). Washington, D.C: American Council on Education.
- National Institute of Literacy. (2019). **Put Reading First**. USA: the Center for the Improvement of Early Reading Achievement (CIERA), 41.
- Zimmerman, B. J. (2017). A Social Cognitive View of Self-Regulated Academic Learning. **Journal of Educational Psychology**. 81(3): 329 - 339.